<u>โบสถ์ศักดิ์สิทธิ์ของวัดหลวงพ่อสด โดย ทวีวัฒน์ เติมฤทธิ์ (อู๋)</u>

อุโบสถของวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี นอกจากจะมีความสวยงามในศิลปะไทยจนได้รับรางวัลดีเด่นทางด้านศิลปะระดับประเทศมาแล้ว หลายคนยังไม่ทราบว่าที่โบสถ์แห่งนี้ยังเป็นที่สถิตย์ของสิ่งที่ทรงความศักดิ์สิทธิ์หลายอย่าง ซึ่งบางอย่างก็ไม่สามารถบอกได้เพราะจะเป็นที่หมายปองของเหล่ามิจฉาชีพคนพาลมารศาสนา แต่สำหรับผู้ที่ได้ร่วมสร้างบุญสร้างวัดแห่งนี้มาพอสมควร ก็จะได้ทราบว่าโบสถ์แห่งนี้เป็นที่ประดิษฐานของพระที่สำคัญ ที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก ทั้งพระใหม่และพระโบราณเก่าแก่ล้วนแต่มีค่าควรเมือง พร้อมทั้งกายสิทธิ์ต่างๆ ทั้งแก้วกายสิทธิ์ หยกศักดิ์สิทธิ์ และโลหะมีค่าต่างๆ เหนืออื่นใดคือพระบรมสารีริกธาตุสุดยอดแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์ เทพ พรหม ยม ยักษ์ พญานาค พญาครุฑ ฯลฯ

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าไปทำบุญที่วัดหลวงพ่อสด ข้าพเจ้ามักถือโอกาสไปนั่งสมาธิที่ชั้นลอยใต้ถุนโบสถ์เสมอ เพราะเป็นที่ไม่พลุกพล่าน สงบ และเคยชินของข้าพเจ้า ทุกครั้งที่ไปนั่งสมาธิก็จะมีความรู้สึกว่านั่งได้ดี จิตนิ่งมั่นคง เกิดปีติได้ง่ายและทรงสมาธิอยู่ได้นานกว่าที่อื่น คงจะเป็นตามที่ครูบาอาจารย์ได้กล่าวไว้ว่าสถานที่ใดเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์จะช่วยให้เรานั่งสมาธิได้ดีขึ้น

ข้าพเจ้าได้พบกับความศักดิ์สิทธิ์ด้วยตัวเองครั้งแรกที่โบสถ์แห่งนี้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2540 โดยในวันนั้นเป็นวันทำบุญเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ซึ่งเป็นประเพณีของวัดจะจัดขึ้นทุกปี ในวันนั้นข้าพเจ้ามีอาการไม่สบายเป็นหวัดเนื่องจากอากาศเปลี่ยนแปลง ร่างกายรู้สึกอ่อนเพลียเจ็บคอแต่ก็ยังอยากนั่งสมาธิจึงได้เข้าไปนั่งที่ชั้นลอยใต้ถุนโบสถ์ ปกติข้าพเจ้าจะนั่งครั้งละชั่วโมงถึงชั่วโมงครึ่ง เมื่อนั่งไปได้สักพักจิตก็ดิ่งลงสู่ภวังค์นิ่งอยู่ ข้าพเจ้าขอบอกก่อนว่าไม่ใช่คนที่เก่งกาจและชำนาญเรื่องสมาธิจนได้หูทิพย์ตาทิพย์แต่อย่างใด เพียงแต่นั่งสมาธิแล้วทำให้จิตใจเกิดความสงบสุขและเพื่อให้จิตเกิดสติสัมปชัญญะมากขึ้นเท่านั้น แต่การนั่งครั้งนี้กลับปรากฏนิมิตขึ้นโดยไม่รู้ตัว

เมื่อจิตสงบได้ที่แล้วกลับปรากฏเห็นว่าบนท้องฟ้ามีของสิ่งหนึ่งลักษณะใสแจ๋ว เป็นเส้นยาวหยักๆ คดไปคดมาเหมือนสายฟ้า ลักษณะยาวทรงแท่งตั้งขึ้นปลายข้างหนึ่งหันขึ้นท้องฟ้า ปลายอีกข้างหนึ่งทิ่มลงมาลอยนิ่งอยู่บนอากาศ ในจิตของข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้ว่าเป็นแท่งอะไรเพราะไม่เคยเห็น ทันใดนั้นแท่งดังกล่าวก็เลื่อนต่ำลงมาหาข้าพเจ้า พร้อมกับมีพลังอำนาจอย่างหนึ่งที่มองไม่

เห็นบังคับให้ข้าพเจ้าอ้าปากแหงนหน้าขึ้น และเหนือความคาดหมายสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้านั้นก็พุ่งเข้ามาในปากแล้วทิ่มลงไปตามลำคอสู่ภายในร่างกายของข้าพเจ้าทันที ทำให้ข้าพเจ้าสะดุ้งตกใจลืมตาขึ้นมาทันที

เมื่อหายตกตะลึงข้าพเจ้าก็ค่อยๆ ลำดับเหตุการณ์ได้ว่าครั้งนี้นับเป็นนิมิตครั้งแรกของข้าพเจ้าในขณะนั่งสมาธิ เพราะในขณะที่ข้าพเจ้านั่งสมาธินั้นก็ไม่ได้ลืมตา ไม่ได้แหงนหน้ามองขึ้นไปข้างบน ไม่ได้อ้าปากเลย แต่เป็นนิมิตที่เกิดเห็นเองและเป็นภาพที่ชัดเจนยิ่งกว่ามองด้วยตาเปล่าเสียอีก เพราะสามารถมองเห็นถึงรายละเอียดต่างๆ ชัดเจนมาก ในใจก็คิดว่าเราคงได้รับเมตตาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ภายในโบสถ์แห่งนี้ ที่เห็นข้าพเจ้าฝืนสังขารสู้กับอุปสรรคความอ่อนเพลียนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมนั่นเอง

เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าก็รีบไปเรียนเล่าเรื่องนี้ให้หลวงป้าทราบ เพราะอยากจะรู้ว่าสิ่งที่พุ่งเข้ามาสู่ข้าพเจ้านั้นคืออะไรแน่ หลวงป้าท่านฟังผมเล่าจบท่านก็ยิ้มแล้วตอบอย่างอารมณ์ดีว่า "ท่านเทพยดาที่อยู่ในโบสถ์เขาช่วยรักษาโรคให้ โดยการประทานน้ำมนต์ทิพย์ศักดิ์สิทธิ์ให้เธอด้วยเมตตาไงเล่า" ข้าพเจ้าก็ถึงบางอ้อ เพราะสิ่งนั้นเป็นของใสๆ ยาวๆ ที่มีลักษณะเหมือนสายฟ้า คือมีลักษณะเหมือนกับสายน้ำที่เราสาดออกไปแต่ใสและแข็งเหมือนน้ำแข็ง ในความเป็นน้ำทิพย์เขาจึงไม่มีการกระเพื่อม แต่คงรูป ใส เย็น เป็นแท่ง เลยดูเหมือนสายฟ้านั่นเอง เพียงไม่นานอาการไข้หวัดและเจ็บคอของข้าพเจ้าก็หายดีเป็นปลิดทิ้งเพราะน้ำมนต์ทิพย์นี่เอง